

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Jeg er ikke blevet meget klogere af det ærede Medlems (Martin Hansen) Udtalelser angaaende Kødordningen, thi det ærede Medlem fastholder, at den hviler paa det rette Princip, men jeg vilde gerne vide, om det ærede Medlem er tilfreds med Virkningerne af dette Princip. Jeg har anset det ærede Medlem for at være en af dem indenfor Venstre, der har størst social Forstaaelse, og som man bedst kunde tale sig til Rette med ogsaa om disse Foranstaltninger, og under de nuværende Forhold er det, hvis man vil hidføre en Forandring, nødvendigt at kunne samle Mænd fra alle Partier om at kræve Forandring gennemført. Det var derfor, jeg rettede mit Spørgsmaal til det ærede Medlem. Jeg beklager, at jeg efter hans sidste Udtalelser maa faa den Opfattelse, at han mener, at den trufne Ordning virker tilfredsstillende, hvad der efter min Mening er meget langt fra at være Tilfældet.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Frederiksen: Jeg vil gøre det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Martin Hansen) opmærksom paa, at min Stilling i Efteraaret 1914 til det omtalte Spørgsmaal var den, at Maksimalprisen paa Rug burde være i Overensstemmelse med Majsprisen, og det var netop det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen), der meget energisk bekæmpede denne Ordning. Jeg vil yderligere tilføje, at de praktiske Forhold har været saaledes, at indtil Midten af sidste Vinter var Gennemsnitsprisen paa Majs under Maksimalprisen paa Rug, og jeg tror ikke, det er tvivlsomt, at alle Kornpriserne kunde have været holdt ens, hvis det ærede Medlems Partifæller havde gjort et Arbejde for, at Enstemmighed i Landbrugets Opfattelse af dette Spørgsmaal havde været til Stede. Men der var, som jeg har nævnt, divergerende Meninger.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Jeg er vel vidende om, hvordan det ærede Medlems (N. Fre-

deriksen) Stilling var i Prisreguleringskommissionen, men det ærede Medlem er ogsaa vel vidende om, at vi netop ikke fik den Ordning, det ærede Medlem var med til at gøre Indstilling om, men en anden Ordning. Hvorfor fastholdt det ærede Medlem ikke den Ordning, han i sin Tid stod som Talsmand for, og som han vidste, at i hvert Fald jeg kunde slutte mig til? Jeg er overbevist om, at hvis den Ordning havde været den gældende, havde meget af den Diskussion, der er ført, og meget af de fremsatte Angreb været undladt. Men den højtærede Minister fulgte et andet Mindretal, saa hans Holdning var ikke heller en Imødekommen af det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen). Jeg havde, som sagt, sat Pris paa, at det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) den Gang havde staaet fast paa sit Standpunkt.

Til det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen) vil jeg sige, at det behøver jo ikke at være min Fejl, at det ærede Medlem ikke forstaaer mig, det kan lige saa godt være det ærede Medlems Fejl. Jeg anfager, det ærede Medlem kan forstaa mig, naar jeg siger, at Princippet i denne Ordning er, at naar et Erhverv lukrerer paa en Vare, mere end Almenvellet tilstøder det, er Betingelsen og Grundlaget for en Maksimalpris til Stede, thi da kræves den af Forbrugervellet, om man vil. Om saa Ordningen er lavet tilfredsstillende, er noget andet, jeg skal ikke udtale mig om den nuværende, thi saa langt er jeg ikke inde i disse Spørgsmaal, at jeg tør gøre det, jeg har ikke beskæftiget mig tilstrækkeligt dermed. Men Grundlaget for en Maksimalpris er til Stede. Det er det, jeg har hævdet, og saa kan vi senere tage en Forhandling op om selve Enkelthederne paa dette Omraade: hvor lavt den skal sættes o. s. v. Jeg har set Spørgsmaalet som sideordnet med Fragtspørgsmaalet, idet Fragterne ogsaa ligger paa et saadant Niveau, at Samfundsvellet kræver en Nedsættelse.

Maa jeg endelig sige til det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen), at det glæder mig, at det ærede Medlem dog vil indrømme mig, at for at man kan faa tilstrækkeligt Brødkorn her i Landet, maa Vilkaarene være saadanne, at de ikke er ringere for Dyrkerne af Rug end for Dyrkerne af andet Korn. Det er netop den Ordning, jeg tilstræber, thi det hjælper lidet, at man siger til en Mand: Du faar ikke saa meget for din Rug som for andet Korn! thi hvis ingen dyrker Rug, kommer vi til at mangle den, og